

مجموعه شرکت های مهندسی دانش بنیان رها

تفاوت های پردازنده موبایل، لپتاپ، دسکتاپ و سرور!

مجموعه شرکت های دانش بنیان رها

فهرست

- ۳.....پردازنده ها چگونه مقایسه می شوند؟
- ۳.....پردازنده چیست و نحوه ی عملکرد آن چگونه است؟
- ۴.....فرآیند اجرای یک سیکل چگونه است؟
- ۶.....لیتوگرافی ساخت پردازنده و توان طراحی حرارتی چگونه عمل می کند؟
- ۹.....پردازنده با لیتوگرافی پایین تر خصوصیات زیر را دارا خواهد بود:
- ۱۰.....دلایل تفاوت های IDP (توان حرارتی) آن ها کدام است؟
- ۱۲.....معماری پردازنده ARM و X86 چه تفاوت هایی با هم دارند؟
- ۱۴.....برای درک بهتر موضوع لازم است تا چند نکته را یادآور شویم.
- ۱۷.....کارایی پردازنده ها به چه صورت است؟
- ۲۴.....قطعات مجتمع در پردازنده کدام است؟
- ۲۵.....نتیجه گیری

پردازنده ها چگونه مقایسه می شوند؟

پردازنده به کار رفته در گوشی های هوشمند، توانسته اند تا حدودی شکاف بین قدرت پردازشی دستگاه هایی نظیر گوشی های همراه، لپ تاپ، دسکتاپ، سرور و رایانه ها را کم کنند.

این در حالی است که مقایسه CPU مورد استفاده، در این دستگاه ها به طور کلی مقایسه صحیحی نیست.

در اینجا سعی شده با تمرکز بر معماری به کار رفته در آن ها به درک درستی از آن ها برسیم.

و البته با توجه به وسعت این بحث، تنها به بررسی برخی از مهم ترین ویژگی های آن ها می پردازیم.

وقتی صحبت از کاربرد آن ها به میان می آید. دستگاه های پر استفاده ای مثل سرورها، گوشی های همراه و کامپیوترهای خانگی به چشم می آیند.

گستره ی کاربرد عبارت «موبایل» در حوزه ی IT نه تنها گوشی های هوشمند را شامل می شود.

بلکه لپ تاپ ها و نوت بوک ها را نیز در بر می گیرد.

از این رو در این مقاله، موارد مذکور به طور کامل مورد ارزیابی قرار خواهند گرفت.

البته در ابتدا لازم است تا برای درک تفاوت موجود در پردازنده های مختلف، با ماهیت آن ها به طور کامل آشنا شویم.

پردازنده چیست و نحوه ی عملکرد آن چگونه است؟

(CPU) یا واحد پردازش مرکزی یک مدار الکتریکی است که در بیش تر محصولات هوشمند مثل کامپیوتر، گوشی های هوشمند، لپ تاپ ها و سرورها وجود دارد.

این تراشه توسط اجرای الگوریتم های پایه ای کنترل شده و با انجام عملیات ورودی و خروجی (I/O) دستورالعمل های موجود در برنامه ها را انجام می دهد.

به عبارت دیگر اجرای یک رشته از دستورالعمل های ذخیره شده، یک عملکرد اساسی در همه پردازنده ها به شمار می رود.

فرآیند اجرای یک سیکل چگونه است؟

فرآیند اجرای یک سیکل به شرح ذیل است.

آن ها با واکنشی داده ها (کاربر دستورالعمل هایی را به کامپیوتر می دهد) که به این عملیات واکنشی یا fetch گفته می شود، دستورات را انجام می دهند.

تقریباً تمامی پردازنده ها هنگام اجرای عملیات روی دستورالعمل ها از مراحل واکنشی . (fetch) رمزگشایی (decode) و اجرا (execute) پیروی می کنند.

که در مجموع به عنوان سیکل کلاک شناخته می شود.

و پس از اتمام مرحله ی اجرا برای یک دستورالعمل کل فرآیند مذکور تکرار می شود.

در تمامی پردازنده ها حافظه هایی با نام ثابت (register) وجود دارد که جز تجهیزات سریع برای ذخیره سازی در

یک سیستم کامپیوتری محسوب می شوند.

حافظه ثبات با نام شماره برنامه (program counter) که معمولا آدرس دستور العمل بعدی در رشته دستور العمل ها را به جهت استفاده CPU در خود ذخیره می کند.

اما در برنامه کامپیوتری و اندورید دستورالعمل ها از نوع انشعاب هستند.

دستور العمل های انشعاب شبیه به شرط (اگر) برای آن ها عمل می کند.

یعنی اگر شرایطی برقرار باشد یک مجموعه از دستور العمل ها اجرا می شود در غیر این صورت مجموعه دستور العمل های دیگری به اجرا گذاشته می شود.

در این میان، شمارنده برنامه به گونه ای اصلاح می شود که دستورالعمل های صحیح واکنش می شوند.

دستورالعمل واکنش شده از حافظه کار پردازنده را مشخص می کند.

و در مرحله رمز گشایی به وسیله مدار معروف رمز گشایی دستورالعمل (instruction decoder) انجام می شود.

و به سیگنال هایی تبدیل می شوند که سایر قسمت های آن را کنترل می کنند.

و واحد ISA نحوه تفسیر مجموعه دستور العمل های آن را به عهده دارد.

پس از مراحل واکنش و رمزگشایی، مرحله ی اجرا انجام می شود. بسته به معماری پردازنده این روند ممکن است

با انجام یک یا چندین سیکل طول بکشد. اما بیشتر پردازنده ها جهت افزایش بازدهی مراحل فوق را به دست کم

۲۰ مرحله ریزتر تقسیم می کنند.

به عبارت دیگر، هر واحد پردازش مرکزی در هر چرخه ی کاری یا سیکل کلاک برای اجرای چندین دستورالعمل

ممکن است. از آغاز تا پایان سیکل کلاک یا حتی بیشتر را لازم داشته باشد. که در اصطلاح چنین مدلی را پایپ لاین می گویند.

حقیقت این است که فرکانس پردازشی و تعداد هسته های آن معیار مناسب و وقابل اعتمادی جهت ارزیابی محسوب می شود.

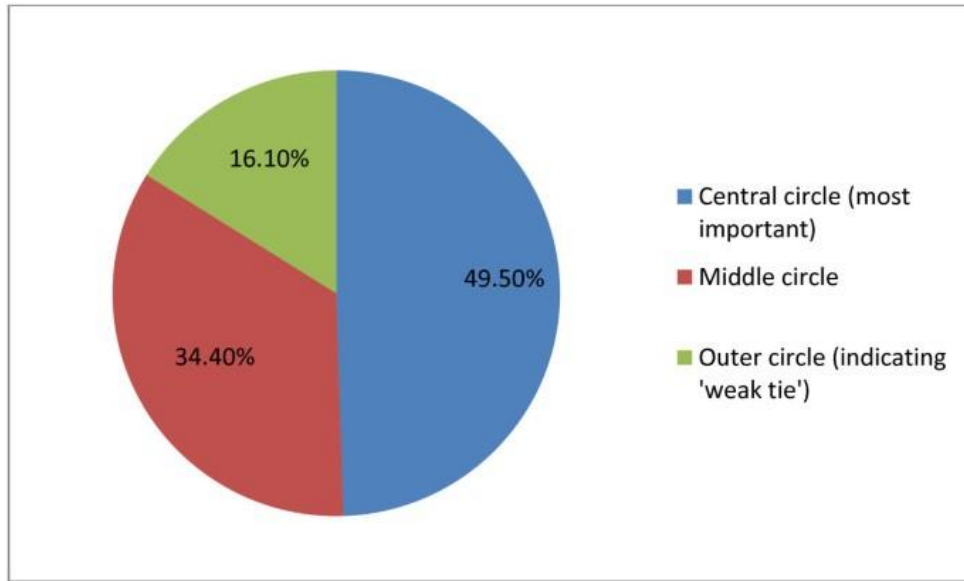
حتی در گذشته اعداد و ارقام به عمل آمده از شاخص های یادشده نیز درک درستی از کارایی CPU ارائه نمی دادند. اما حالا که پای این تراشه ها به دنیای گوشی های هوشمند باز شده است. مقایسه ی CPU ها فقط با توجه بر تعداد هسته ها و فرکانس پردازشی اشتباهی محض است.

لینوگرافی ساخت پردازنده و توان طراحی حرارتی چگونه عمل می کند؟

آنچه که در حال حاضر به عنوان معیاری صحیح برای مقایسه ی پردازنده ها محسوب می شود. ترکیبی از توان طراحی حرارتی، لینوگرافی ساخت CPU ، معماری به کار رفته در آن و مواردی از این دسته است. جالب است بدانید میزان گرمای تولیدشده توسط واحد پردازش مرکزی، کارت گرافیک و ۹۰۰ انجام می شود. تحلیل کردن و واکنش نشان دادن به رخدادهای امنیت سایبری با استفاده ترکیبی از راهکارهای فناوری و مجموعه ای قوی از فرایندها می باشد. در نگاه اول شاید این سؤال آید که چرا لزوم استفاده از خنک کننده ای قدرتمندتر که در ظاهر نکته ای منفی در عملکرد CPU است محسوب شود.

اما عاملی مهم در میزان کارایی محسوب می شود.

زیرا با بالا رفتن ۲۰۴ (توان حرارتی تصویری) ابعاد پردازنده و دیگر فاکتورها بالاتر می رود.

سال ۲۰۰۹ لیتوگرافی، به نامی تجاری برای اهداف بازاریابی تبدیل شده و نشان دهنده فناوری های به کار رفته در فرایند تولید تراشه است.

و در واقع ارتباطی با طول گیت در ترانزیستورهای CPU ندارد.

برای درک درست این موضوع کافی است اندازه وسایل نقلیه ای چون دوچرخه، قطار و هواپیما را در نظر بگیرید. هرکدام از دستگاه های یادشده، در نهایت مسافر را به مقصد می رساند.

اما حجم کاری و سرعت و استفاده هرکدام از آنها برای مصارف و اهداف خاصی مهم است.

در واقع مصرف سوخت نشان دهنده زیاد بودن قطعات به کار رفته در وسیله و پیچیدگی آن محسوب می شود.

لزوماً توان طراحی حرارتی بین محصولات برندهای مختلف یکی نیست.

اما محدوده‌ای که این معیار در آن قرار می‌گیرد تقریباً در تمامی محصولات مشابه از یک استفاده یکسان است.

می‌توان گفت که در استاندارد تعریف شده که توسط صنایع تولید تراشه هر نسل از فرایند تولید تراشه‌های

نیمه‌هادی یا به عبارت دیگر لیتوگرافی ساخت پردازنده است.

که با طول گیت ترانزیستورهای به کار رفته در تراشه بر حسب نانومتر (سابقاً میکرومتر) محاسبه می‌شود.

اگرچه از سال ۲۰۰۹ لیتوگرافی پردازنده نشان‌دهنده‌ی نسل جدیدی از فناوری‌های به کار رفته در فرایند تولید تراشه است.

اما هیچ ارتباطی با طول گیت و ترانزیستورهای به کار رفته در CPU ندارد.

برای مثال فرایند ۷ نانومتری شرکت تراشه‌سازی GlobalFoundries همانند لیتوگرافی ۱۲۰ نانومتری شرکت اینتل است.

بنابراین مفهوم حقیقی لیتوگرافی ساخت دچار ابهام شده است.

علاوه بر این تراشه‌های سامسونگ و شرکت صنایع نیمه‌هادی تایوان (TSMC) با لبتوگرافی ۱۰ نانومتری تنها

اندکی بیشتر از تراشه‌های ۱۴ نانومتری اینتل ترانزیستور دارند.

یعنی تراکم ترانزیستور در تراشه‌های ۱۰ نانومتری اینتل بیشتر از تراشه‌های ۷ نانومتری سامسونگ و برخی از انواع پردازنده‌های تولیدی TSMC است.

شایان ذکر است تراکم ترانزیستورها در تراشه‌های نانومتری اینتل ۱۰۰/۷۶ میلیون ترانزیستور در میلی‌متر مربع

است. تعداد ترانزیستورهای به کار رفته در تراشه های نوع N7P و N7FF صنایع نیمه هادی تایوان و تمامی تراشه های سامسونگ کمتر از مقدار یادشده برای تراشه ی ۱۰ نانومتری اینتل است.

تعداد کل ترانزیستورها در پردازنده ی A13 بایونیک اپل ۵/۸ میلیارد عدد است که با تقسیم بر مساحت تراشه (۹۸/۴۸ میلی متر مربع) تراکمی تقریباً برابر با ۸۶ میلیون ترانزیستور در میلی متر مربع را نشان می دهد. در این میان، ساخت لیتوگرافی در معنای واقعی فاکتوری مهم در مقایسه ی پردازنده ها محسوب می شود. با کاهش لیتوگرافی، بازده CPU با کاهش لیتوگرافی افزایش پیدا می کند. بنابراین اگر دو CPU را با طراحی مشابه و لیتوگرافی متفاوت در نظر بگیرید.

پردازنده با لیتوگرافی پایین تر خصوصیات زیر را دارا خواهد بود:

- فرکانس پردازشی بیشتری نسبت به پردازنده ی با لیتوگرافی
 - توان مصرفی پایین تر
 - گرمای تولیدی کمتر
 - مساحت کمتر نسبت به تعداد ترانزیستورها با توجه به تراکم بیشتر پیدا می کند.
- به طور کلی هنگامی که اینتل، AMD و سازنده های تراشه های مبتنی بر معماری ARM مانند سامسونگ و کوالکام لیتوگرافی تراشه هایشان را کاهش دادند، بازدهی پردازنده نیز افزایش یافت. با توجه به اینکه در اکثر اوقات کاربران افزایش سرعت پردازشی را به کاهش توان مصرفی ترجیح می دهند، شرکت ها نیز همین کار را می کنند.

این عمل مانعی در برابر افزایش صرفه جویی در مصرف انرژی است. برخی نیز CPU های خود را به گونه ای طراحی می کنند.

که بالانس میان افزایش کارایی و میزان کاهش مصرف انرژی را حفظ کنند. گروه سومی نیز هستند که افزایش بهره‌وری در میزان مصرف انرژی نسبت به افزایش سرعت پردازشی را در ارجحیت قرار می‌دهند. نکته‌ی اصلی که باید در نظر گرفته شود این است که توان طراحی حرارتی در گوشی‌های هوشمند در بیشترین حالت تنها ۵ وات است.

این در حالی است که CPU پایین‌رده‌ی دسکتاپ در حدود ۴۵ وات توان طراحی حرارتی دارند. توان طراحی حرارتی در CPU سرور نیز کمی بیشتر از پردازنده های دسکتاپ است.

دلایل تفاوت های IDP (توان حرارتی) آن ها کدام است؟

دلیل تفاوت موجود در TDP دستگاه‌های ذکر شده، قبل تر نیز گفته شد.

برای درک بهتر این نکته را می‌گوییم که پردازنده‌های به کار رفته در دستگاه‌های مختلف روی صفحاتی با نام دای ساخته می‌شوند.

هر دای (die) یک بلوک کوچک از مواد نیمه‌رسانا است.

که مداری با کارکرد خاص، طی فرآیندی مانند فوتولیتوگرافی روی آن ساخته شده است. آن‌ها در دستگاه‌های قابل حمل SOS هستند. به این معنی که بخش‌های مختلفی اعم از CPU، گرافیکی، حافظه، کنترلر USB، مدارهای مدیریت مصرف انرژی و مودم‌های بی‌سیم وای‌فای و شبکه‌های تلفن همراه در SOC در کنار هم جمع میشوند. با این حال اندازه‌ی کل دای در SOCها کوچکتر از واحد پردازش مرکزی کامپیوتر است. با توجه به این موضوع، حتی اگر لیتوگرافی به کار رفته در آن‌ها برابر باشد.

و تراکم ترانزیستورها یکی باشد، در اکثر موارد واحد پردازش مرکزی ترانزیستور. در صورت برابر بودن اندازه‌ی دای‌ها نیز، باتوجه به کثرت قطعات در SOC ها، تعداد ترانزیستورهایی که تنها برای CPU استفاده شده‌اند بسیار کمتر از پردازنده‌های کامپیوتر و سرور است. از دیدگاه توان مصرفی نیز در طراحی CPU های دسکتاپ، ملاحظه کمتری صورت می‌گیرد. این در حالی است که در دستگاه‌های موبایل، عملکرد ترکیبی سخت‌افزار، نرم‌افزار و فریم‌ور به‌گونه‌ای است که با ایجاد محدودیت‌هایی در سرعت پردازشی، عمر باتری را طولانی‌تر کنند. در واحد پردازش مرکزی دسکتاپ تنها زمانی توان مصرفی کنترل می‌شود که تأثیری منفی در ایجاد بهترین عملکرد داشته باشد. علاوه بر این در دستگاه‌های قابل حمل، ترفندهایی نرم‌افزاری اعم از کاهش نرخ فریم در قسمت‌هایی از بازی‌ها صورت می‌پذیرد. که با پایین آوردن سطح عملکرد CPU توان مصرفی را نیز کاهش می‌دهند. فرکانس پردازشی نیز در SOC های دنیای موبایل برای مصرف بهینه‌ی انرژی محدود شده است. در پردازنده‌ی بالارده‌ای چون A13 بایونیک اپل میزان فرکانس پردازشی ۲/۶۵ گیگاهرتز است. این میزان حتی کمتر از CPU های میان‌رده‌ی نسل ششم اینتل است. این نکته نیز باید در نظر گرفته شود که میزان فرکانس پردازشی گفته شده برای واحد پردازش مرکزی پردازنده‌های موبایل نشان‌دهنده‌ی کارایی آن‌ها در بالاترین سطوح کار است. اما فرکانس CPU کامپیوتری در حالت بوست و اورکلاک پردازش مرکزی به میزان قابل ملاحظه‌ای افزایش پیدا

معماری واحد پردازش مرکزی: X86

در بحث مربوط به معماری پردازنده، تمامی CPU های دسکتاپ، لپتاپ و سرور با بهره گیری از معماری X86 در مقابل CPU های موبایل با معماری ARM قرار گرفته اند.

هر کدام کارکرد و وظیفه ی خاصی دارند.

همینطور کاربری متناسبی را انجام می دهند.

در مورد معماری و طراحی واحد پردازش مرکزی های ARM، این عبارت مخفف Acorn RICS Machines است.

حال آنکه اگر منظور کمپانی توسعه دهنده ی این معماری باشد، اختصار ARM کوتاه شده ی عبارت Advances RISC Machines است.

سالیان زیادی است که معماری ARM در مرکز ریزپردازنده های مدرن و طراحی های فشرده قرار دارد.

معماری واحد پردازش مرکزی: ARM

ARM خانواده ای از معماری RISC یا reduced instruction set computing به مفهوم محاسبات بر پایه ی

مجموعه دستورالعمل های ساده شده برای پردازنده های مختلف است.

معماری پردازنده ARM و X86 چه تفاوت هایی با هم دارند؟

در واحد پردازش مرکزی های مبتنی بر معماری RISC تمرکز اصلی این است که تعداد دستورالعمل ها تا جای ممکن کم بوده و دستورالعمل های مذکور تا جای ممکن ساده باشند.

از آنجایی که دستورالعمل ها ساده هستند، مدار به تعداد کمتری ترانزیستور احتیاج دارد.

در نتیجه تراشه کوچکتر بوده و فضای بیشتری برا جاسازی قطعات دیگر در داخل دستگاه وجود دارد.

به همین دلیل نیز CPU های مبتنی بر معماری ARM بیشتر SoC بوده و بسیاری از قطعات را به صورت مجتمع در خود جای داده اند.

اما دستورالعمل های ساده نیز هزینه ای دارند.

انجام وظایف سنگین در این نوع معماری، نیازمند تعداد بیشتری از دستورالعمل ها است.

همین نیز باعث افزایش مصرف حافظه و زمان اجرای طولانی تر دستورالعمل ها می شود.

با این حال معماری ARM با پایپ لاین های سریع تر و افزایش فرکانس پردازشی، تأخیر یاد شده در اجرای دستورالعمل ها را تا حدودی جبران می کند.

در سمت دیگر، پردازنده های اینتل و AMD تحت معماری x86 در خانواده ای با نام CISC قرار دارند.

که مخففی از عبارت Complex Instruction Set Computing و به معنی محاسبات براساس مجموعه دستورالعمل های پیچیده است.

فقدان قابلیت SMT در معماری ARM دلیل موجهی برای افزایش روزافزون تعداد هسته های آن در این معماری است.

برخلاف پردازنده های RISC ، تمرکز دستورالعمل ها در معماری CISC ، بر انجام وظایف سنگین تر با میزان بیشتری از انعطاف پذیری است.

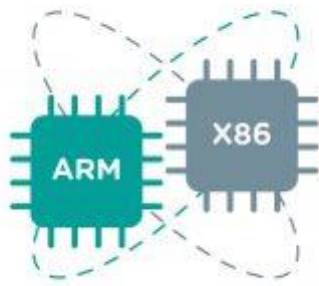
برای درک بهتر موضوع لازم است تا چند نکته را یادآور شویم.

در تمامی پردازنده‌های حال حاضر، بخشی به نام ALU قرار دارد که مختصر شده‌ی عبارت arithmetic logic unit به مفهوم واحد منطق و حساب است.

داده‌هایی که کاربر یا نرم‌افزارها وارد سیستم می‌کنند عملوند نام دارد.

کدهایی که تایین می‌کنند چه نوع عملیاتی باید صورت گیرد و نیز عملوندها، ورودی‌های ALU هستند.

خروجی ALU نتیجه‌ی عملیات انجام‌شده است.

درواقع کاری که ALU انجام می‌دهد انجام عملیات حسابی و بیتی روی اعداد باینری است.

در پردازنده‌های RISC، معماری به کار رفته از نوع load-store به مفهوم بارگذاری و ذخیره‌سازی است.

در مهندسی کامپیوتر load-store، معماری از مجموعه دستورالعمل‌ها است که دستورالعمل‌ها را به دو بخش

تقسیم می‌کند: دسترسی به حافظه و عملیات ALU.

در بخش دسترسی به حافظه عملوندها از حافظه به ثبات‌ها بارگذاری می‌شوند.

سپس عملیات روی شان صورت می پذیرد. در بخش عملیات ALU نیز عملوندها از قبل روی ثبات ها هستند. در کل روند کار در معماری load-store به این صورت است که داده ها در ابتدا روی ثبات ها کپی می شوند. هنگام بارگذاری یا load ، فرایند کپی از حافظه ی اصلی در ثبات انجام می شود. سپس داده هایی که عملیات روی شان صورت گرفته در حافظه ی اصلی ذخیره یا store می شوند. در نهایت می توان این گونه گفته پردازنده های نوع RISC عملیات را تنها بین ثبات ها انجام می دهند.

در معماری نوع load-store دستورها به شکل زیر است:

LOAD r1, Y

LOAD r2, Z

PROD r1, r2, r3

STORE r3, X

دستور اول و دوم متغیرهای r1 و r2 را از آدرس y و z واقع در حافظه ی اصلی به ثبات درون پردازنده بارگذاری یا load می کند.

دستور سوم این دو عدد را با هم ضرب کرده و مقدار r3 را تولید می کند.

دستور چهارم مقدار r3 را در آدرس x از حافظه ی اصلی ذخیره می کند.

ساده بودن دستورهای load-store در معماری RISC باعث شده تا معماری یادشده و به تبع آن پردازنده های

ARM که در دستگاه های قابل حمل مورد استفاده هستند.

تنها در یک سیکل کلاک هر دستورالعملی را اجرا کنند.

اما به دلیل تعدد دستورالعمل ها در این معماری، ثبات های بیشتری نیز مورد استفاده قرار می گیرد.

اما در پردازنده های CISC، معماری به کار رفته از نوع register-memory به مفهوم ثبات-حافظه است. در مهندسی کامپیوتر معماری یادشده مجموعه دستورالعمل هایی است.

که اجازه می دهد عملیات نه تنها بین ثبات ها، بلکه بین بخشی از ثبات و بخشی از حافظه یا فقط در حافظه صورت گیرد. در رویکرد register-memory ممکن است یکی از عملوندها در ثبات و دیگری در حافظه باشد.

در معماری نوع register-memory دستورهای ضرب برای دو عدد به شکل زیر است:

mul r1,r1

چنین دستورالعملی با اینکه عملیات پیچیده ای را انجام میدهد. به هیچ وجه ساده سازی نشده، اما در عوض حافظه کمی را اشغال می کند.

Hyper threading SMT

Hyper threading SMT

شاید به همین دلیل است که CPU های مبتنی بر معماری ARM برخلاف نوع x86 روز به روز حافظه ای رم بیشتری را می طلبند.

CPU های پیچیده می توانند چندین دستورالعمل را به صورت همزمان واکنشی، رمزگشایی و اجرا کنند. چنین قابلیتی پردازش چندرشته ای همزمان (Simultaneous Multithreading) یا SMT نامیده می شوند. که قابلیت SMT دارند، دستورالعمل ها را در هر هسته با دو یا چند رشته ای مجزا اجرا می کنند.

در CPU های دنیای موبایلی، یعنی ARM، ایجاد چنین قابلیتی باعث پیچیدگی ریزمعماری شده و میزان توان مصرفی را بسیار بالا می برد.

از این رو SMT تنها در CPU های مبتنی بر معماری X86 مورد استفاده قرار می گیرد. فقدان قابلیت SMT در معماری ARM دلیل موجهی برای افزایش روزافزون تعداد هسته ها در این معماری است.

کارایی پردازنده ها به چه صورت است؟

با اینکه مقایسه‌ی بین CPU های مختلف با کاربری‌های متفاوت امکان پذیر نبوده و نخواهد بود.

نتایج حاصل از در کنار هم قرار دادن مشخصات اعلام شده برای این پردازنده‌ها درک درستی از ریزمعماری

استفاده شده در CPU های یادشده را برای کاربران فراهم خواهد کرد.

در ادامه برخی اطلاعات مربوط به تعدادی از CPU های مختلف از کاربری سرور، دسکتاپ، لپ‌تاپ، تبلت و

گوشی‌های هوشمند آورده شده است. البته باتوجه به اینکه شرکت اپل مشخصات مربوط به پردازنده‌های خود را

به صورت عمومی منتشر نمی‌کند.

اطلاعات به دست آمده تنها با واکاوی و تجزیه و تحلیل و آزمایش پردازنده‌ها مشخص می‌شود. اطلاعات زیادی از

پردازنده‌ی جدید این شرکت، یعنی A13 بایونیک در دسترس نیست. پردازنده‌ی نسل پیشین اپل با نام A12

بایونیک بررسی می‌شود.

پردازنده	AMD EPYC 7552	اینتل Core i9-9900K	اینتل ۸۹۵۰ HKCore	اپل A12 بایونیک	کوالکام اسنپ دراگون ۸۵۵
لیتوگرافی	۷ نانومتری	14 نانومتری	14 نانومتری	۷ نانومتری	۷ نانومتری
				۷ نانومتری	

پردازنده	AMD EPYC 7552	اینتل Core i9-9900K	اینتل ۸۹۵۰ HKCore	اپل A12 بایونیک	کوالکام اسنپ دراگون ۸۵۵
معماری	x86	x86	x86	ARMv8.3	ARMv8.3
تعداد هسته ها	48	8	6	8	6
رشته ها	96	16	12	6	8
ریز معماری	Zen 2	Coffee Lake	Coffee Lake	Vortex, Tempest	Cortex-A76 Cortex-A55
فرکانس پردازشی	۲٫۲ گیگاهرتز	۳٫۶ گیگاهرتز	۲٫۹ گیگاهرتز	۲٫۴۹ گیگاهرتز	۲٫۸۴ گیگاهرتز ۲٫۴۲ گیگاهرتز ۱٫۸ گیگاهرتز

کوالکام اسنپ دراگون ۸۵۵	اپل A12 بایونیک	اینتل ۸۹۵۰ HKCore	اینتل Core i9-9900K	AMD EPYC 7552	پردازنده
ندارد	ندارد	۴٫۶ گیگاهرتز	۵ گیگاهرتز	۳٫۳۵ گیگاهرتز	فرکانس بوست
۷۳٫۲۷ میلی متر مربع	۸۳٫۲۳ میلی متر مربع	۱۴۹ میلی متر مربع	۳۵۵٫۵۲ میلی متر مربع	۱۹۲ میلی متر مربع	اندازه ی دای
نامشخص	۶٫۹ میلیارد	۷٫۲ میلیارد	نامشخص	۱۹٫۲ میلیارد	تعداد ترانزیستورها

پردازنده	AMD EPYC 7552	اینتل Core i9-9900K	اینتل ۸۹۵۰ HKCore	اپل A12 بایونیک	کوالکام اسنپ دراگون ۸۵۵
حافظه	۳ مگابایت	۶۴ کیلوبایت در	۶۴ کیلوبایت در هر	۱۲۸	نامشخص
کش L1		هر هسته	هسته	کیلوبایت	
				داده	
				۱۲۸	
				کیلوبایت	
حافظه	۲۴ مگابایت	۲۵۶ کیلوبایت در	۲۵۶ کیلوبایت در هر	۸ مگابایت	هسته Gold
کش L2		هر هسته	هسته		Prime کش ۵۱۲
					کیلوبایتی
					هسته های Gold
					هر کدام ۲۵۶
					کیلوبایت
					هسته های
					Silver هر کدام

مجموعه شرکت های مهندسی دانش بنیان رها

پردازنده	AMD EPYC 7552	اینتل Core i9-9900K	اینتل ۸۹۵۰ HKCore	اپل A12 بایونیک	کوالکام اسنپ دراگون ۸۵۵

۱۲۸ کیلوبایت

حافظه کش L3	۱۹۲ مگابایت	۱۶ مگابایت اشتراکی	۱۲ مگابایت اشتراکی	ندارد	۲ مگابایت L3 مشترک در قالب DSU ۳ مگابایت کش سطح سیستم

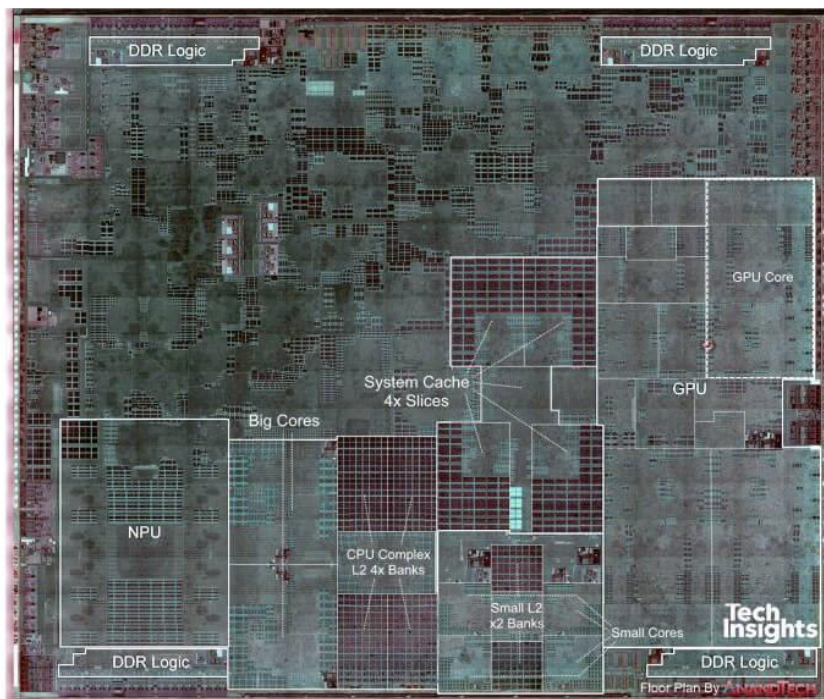
پردازنده	AMD EPYC 7552	اینتل Core i9-9900K	اینتل ۸۹۵۰ HKCore	اپل A12 بایونیک	کوالکام اسنپ دراگون ۸۵۵
توان طراحی	۲۰۰ وات	۹۵ وات	۴۵ وات	زیر ۵ وات	زیر ۵ وات
حرارتی					
حافظه رم	۸ کانال ۶۴ بیتی با DDR4	۲ کانال ۶۴ بیتی با DDR4	۲ کانال ۶۴ بیتی DDR4 و LPDDR3 با فرکانس	مشخص نیست	۴ کانال ۱۶ بیتی LPDDR4X
	فرکانس ۳۲۰۰	فرکانس ۲۶۶۶	۲۶۶۶ و ۲۱۳۳ مگاهرتز		فرکانس ۲۱۳۳
	مگاهرتز	مگاهرتز	پهنای باند ۳۹/۷۴		مگاهرتز
	پهنای باند ۱۹۰/۷	پهنای باند	گیگابایت برثانی		پهنای باند ۳۴/۱
	گیگابایت برثانیه	۳۹/۷۴			گیگابایت برثانیه
		گیگابایت برثانیه			

در ابتدا ذکر این نکته لازم است که هسته های واحد پردازش مرکزی کوالکام اسنپ دراگون ۸۵۵ به تعداد ۸ هسته از نوع Cortex-A76 و Cortex-A55 معماری ARM است.

کوالکام با شخصی سازی هسته های مذکور نام های Kryo 485 Gold و Kryo 485 Silver و Kryo 485 Gold را برایشان در نظر گرفته است.

از نظر لیتوگرافی ساخت، پرواضح است که CPU های جدید موبایل تراکم ترانزیستوری بیشتری دارند.

اما کوچک بودن اندازه ی دای و SoC بودنشان باعث شده تا تعداد کمتری از ترانزیستورها تنها در هسته های پردازشی به کار برده شوند.

برای مثال در پردازنده‌ی A12 بایونیک اپل با سطح مقطعی برابر با $83/23$ میلی‌متر مربع، تنها $11/9$ میلی‌متر معادل با $14/29$ درصد از سطح دای به هسته‌های پردازشی و قطعات مرکب در آن اختصاص داده شده است. با یک حساب سرانگشتی تعداد ترانزیستورها برای بخش مذکور برابر خواهد بود با اندکی کمتر از یک میلیارد ترانزیستور!

با اینکه آمار و ارقام دقیقی از تعداد ترانزیستورها در پردازنده‌های جدید اینتل منتشر نمی‌شود. همینطور ساختار دای در CPU های مذکور مبهم است.

اما سطحی از تراشه که تنها برای هر واحد پردازش مرکزی وقف شده به مراتب بیشتر است.

قطعات مجتمع در پردازنده کدام است؟

ایجاد قدرت پردازش کامپیوتری در دنیای موبایل شاید سخت باشد، اما دست نیافتنی نیست. همان‌گونه که در جدول مشاهده می‌شود.

پردازنده‌های مبتنی بر معماری X86 با دارا بودن پردازش چندرشته‌ای هم‌زمان، تعداد بیشتری از رشته دستورات عمل‌ها را به صورت هم‌زمان اجرا می‌کنند.

اما بنا بر معماری به کار رفته، سیکل کلاک بیشتری صرف پردازش دستورات عمل‌ها می‌شود. نوع پایپ‌لاین عموماً در هسته‌های ARM در نسل‌های مختلف دچار تغییر می‌شود. اما با توجه به ماهیت CPU مراحل ریزتر اجرای دستورات عمل‌ها کمتر از پردازنده‌های X86 است.

برای مثال تعداد مراحل پایپ‌لاین‌ها در هسته‌ی Cortex-A55 معماری مذکور ۸ مرحله بوده و برای Cortex-A76 سیزده مرحله است.

مراحل پایپلاین برای یک واحد پردازش مرکزی ۹۹۰۰k بین ۱۴ و ۱۹ مرحله است. پایپلاین بیشتر به معنی انجام دستورهایی پیچیده تر، اما با تعداد سیکل کلاک بیشتر است. فرکانس پردازشی نیز در پردازنده های موبایل در جدول فوق، عموماً کمتر از تراشه های کامپیوتری است.

دلیل فرکانس پایین تر همان گونه که در ابتدا گفته شد، پایین آوردن توان مصرفی است.

نتیجه گیری

همان گونه که در ابتدا گفته شد، به دلیل کاربری های متفاوت در CPU های به کار رفته در دستگاه های مختلف، مقایسه ی انواع مختلف از CPU ها غیر ممکن است. اما آیا اینکه در هر واحد پردازش مرکزی طیف عملکردی خود، وظیفه اش را به خوبی انجام دهد بحث دیگری است.

بزرگ ترین نقطه ی منفی در پردازنده های مبتنی بر معماری ARM محدودسازی فرکانس پردازشی و عدم استفاده از پردازش چندرشته ای در ساختار پردازنده است.

با گذر زمان و نیاز به اجرای دستورهایی پیچیده تر در دستگاه های تلفن همراه، تعداد پایپلاین ها افزایش پیدا کرده و فرکانس پردازشی اندکی افزایش پیدا کرده است.

اما توان مصرفی نیز به تبع آن بالا رفته است. چالش پیش رو برای ARM، تغییر ساختار به نحوی است.

که با ثابت نگه داشتن مصرف انرژی، پردازش چندرشته ای به ساختار این CPU ها اضافه شود.

در مورد پردازنده های x86 نیز پایین آوردن تعداد سیکل کلاک باعث تقویت قدرت پردازشی خواهد شد.

واقعیت این است که به مرور زمان این دو معماری به هم نزدیک شده و ساختار مشابه تری را نسبت به آنچه که

مجموعه شرکت های مهندسی دانش بنیان رها

در گذشته شاهد بودیم، پیدا می کنند.

ایجاد قدرت پردازش کامپیوتری در دنیای موبایل شاید سخت باشد، اما دست نیافتنی نیست.

راز موفقیت آن است که شغل خود را جزء سرگرمی های خویش قرار دهید.(مارک تواین)